

[Kai Moltke.]

villende være en god moralsk begyndelse, hvis justitsministeren sørgede for, at vi, inden vi bliver præsenteret for mere indkomspolitik, i alle tilfælde fik korrigeret de strafferetlige og civilretlige bestemmelser, der her er tale om. Det civilretlige er vel aftaleloven og dens bestemmelser; det kan dog ikke være afhængigt af alt det andet her.

Men hvis det virkelig er sådan, at man ikke på et enkelt punkt er i stand til at gribe ind mod oplagt åger, kan jeg kun fra denne talerstol opfordre befolkningen til, så længe visse mennesker uhindret kan indhøste 300 pct. i renter, at blæse alle de indkomstpoltiske fraser en lang march.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg kender ikke den sag, det ærede medlem hentyder til; det er nok ikke så oplagt en sag, som det ærede medlem mener. Og jeg kan i alt fald ikke se, at dette spørgsmål har noget som helst med indkomspolitik at gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kjær Rasmussen* til justitsministeren:

„Vil ministeren nu bekræfte, at politiets efterretningstjeneste udfører opgaver, pålagt den som følge af Danmarks NATO-medlemskab?“

Skriftlig begrundelse:

I kraft af et, menneskeligt set, beklageligt sygdomstilfælde er det kommet til offentlighedens kundskab, at danske efterretningsfolk jævnlig deltager i rutinemæssige komitémøder i NATO-hovedkvarteret uden for Bruxelles.

Fra VS' side har vi utallige gange søgt at efterspore, hvad der lå bag den daværende justitsminister K. Axel Niensens udtalelser i folketinget den 15. november 1967. I anledning af et radikalt forslag vedrørende privatlivets fred udtalte den daværende justitsminister bl. a.: „Danmark er også fortsat medlem af NATO og har i denne egenkab forpligtelser, som ikke kan opfyldes

uden et arbejde som det, efterretningstjenesten udfører.“ (Sp. 1278, Folketingets Forhandlinger 119. årgang, 1967-68, 1. samt ling).

Den nuværende regering har lige siden erklæringen af 30. september 1968 insistere på, at den er ophørt med at registrere lovlig politisk virksomhed. Derfor forekommer det meget mærkeligt, at en civil dansk politimand deltager i rutinemæssige møder i det militære NATO-hovedkvarter.

Kjær Rasmussen: Regeringen har kun sig selv at takke for, at den stadig må besvare spørgsmål, som vedrører efterretningsvesenet. For selv under store debatter her i salen har det været umuligt at trænge igennem det fletværk af halve sandheder og hele løgne, som omgiver dette uvæsen. (*Afbrydelse af udenrigsministeren [Poul Hartling]. Med udenrigsministerens tilladelse: jo.*)

Når VS så stædigt forfølger disse sager, skyldes det ikke, at vi er fremmede agenter, eller at vi lider af forfølgelsesvanvid eller af noget andet slemt. Vi stiller disse spørgsmål, og vi rejser disse debatter ud fra en oprigtig bekymring for den portion demokrati, vi dog har i Danmark. Derfor må vi vende os mod det statsautoriserede snageri af demokratiske grunde, og derfor ængstes vi virkelig for den rolle, som NATO stadig tydeligere har, nemlig at skulle beskytte de privatkapitalistiske interesser i medlemslandene. Vi har jo set, at selv det svageste tegn på, at sociale forandringer muligvis var på vej i et medlemsland, var nok til, at det pågældende medlemsland fik en juntaregering i NATO-regie.

På denne baggrund er det, at vi er foruroligt over danske efterretningsfolks rutinemæssige besøg i NATO-hovedkvarteret. Vi synes, det bør stå helt klart for befolkningen, at NATO-medlemskabet også betyder indgreb i de grundlovssikrede frihedsrettigheder, og derfor beder vi ministeren bekræfte, at politiets efterretningstjeneste udfører opgaver, som er pålagt det som følge af Danmarks NATO-medlemskab. Vi synes,